

**Лінійка пам'яті, присвячена 72 річниці визволення Первомайщини
від німецько-фашистських загарбників**

"Ніхто не забутий, ніщо не забуто" 2015/2016 н.р.

Шановні ветерани, гості, односельці, вчителі та учні школи. Сьогодні ми зібралися в цей урочистий день, щоб вшанувати пам'ять тих, хто не на життя, а на смерть стояв у бою за ради миру на землі.

Мітинг пам'яті присвячений 72 річниці Визволенню Первомайщини оголошується відкритим. *(гімн)*

На нашому мітингу присутні гості

Слово для привітання надається

На фоні музики «Вставай старана огромная»

На нас напали серед ночі

І почали палить, вбивать.

Топтати наші ниви.

Вогнем і кров'ю поливають

Наш рідний край щасливий

А країна наскрізь прострелена,

На мільйон у ворога приціл:

Долітають кулі, як їм звелено,

До найдальших, найглухіших сіл.

Вкладає меч в руки вірного сина

Наш край, щоб цей меч пломенів.

Ніколи, ніколи не буде

Вкраїна Рабою фашистських катів.

Страшні сліди залишила війна. Тільки на території України в руїни і згарища було перетворено 714 міст і 28 тисяч сіл. Скільки горя, скільки страждань за цими цифрами! 1418 днів і ночей ішли радянські воїни вогненними дорогами війни. Кожен день, як рік, кожен рік, як століття. Все

витримали і перемогли. Перемогли тому, що вели війну вітчизняну, справедливу. Перемогли тому, що відстоювали свою Батьківщину, відстоювали право на щастя, на життя.

В цю годину грізну

Всю по краплі кров .

За свою Вітчизну

Я віддять готов.

Щоб сади шуміли,

Щоб сіяли дні.

Щоб пісня дзвеніли

В рідній стороні.

Ми пам'ятаємо

Згадаємо їх поіменно.

Горем згадаймо своїм.

Це потрібно не мертвим.

Це потрібно живим.

Вічна слада героям, що ціною власного життя відстояли свободу і незалежність нашої Батьківщини.

Пам'ятайте! Через віки, через роки - пам'ятайте про тих, хто вже не прийде.

Пам'ятайте!

Схилимо голови перед світлою пам'яттю тих, хто віддав своє життя в ім'я -врятування Вітчизни, увійшовши в безсмертя.

Вшануємо їх **хвилиною мовчання. (метроном)**

Когось не діждались, рідний і милий,

У пам'ять обпалену біль заповза.

Воєнні могили, високі могили.

Завжди біля вас материнська сльоза.

Ота сльоза ніколи не зітреться.

Що в правді нашій і чужій вині...
Лишила Батьківщина біля серця
Своїх синів, загиблих на війні.
Сльоза зорі стоїть над обеліском,
Сховавши клопоти людські і сни.
Сьогодні треба поклонитись низько
Усім, усім, хто не прийшов з війни. (поклон)

Вже давно боїв немає.
Тільки наш солдат
У руках свої тримає
Вірний автомат.
Рідний край - єдиний в світі –
Він зберіг живим
І лишився у граніті
Миру вартовим.
Пропонуємо покласти квіти до підніжжі пам'ятника загиблим воїнам в роки
Великої Вітчизняної війни *(музика для поладання квітів)*

(на фоні музики «Журавлі»)

Шумлять вітри в знаменах синьо-жовтих,
Сміється щедро небо голубе,
В святкових, пишних, радісних обновах
Ще більш люблю я Первомайськ тебе
За гордий подих світанків ранніх,
Коли на працю люди з дому йдуть,
За мрійний шелест молодих каштанів.
Що рясно для закоханих цвітуть.
Мій рідний край - батьків тривожна юність,
Буремний плін сучасних наших днів.
Вінком для тебе кучеряві руна

Густих в нас Шульських парків і садів
Вінком для тебе перемоги слава
І чисте небо, мирне, голубе
Квітуй наш Первомайськ в труді славі
Ми ще не раз прославимо тебе.

Звільняли мою Первомайщину
Калину мою, тополину,
Щоб пахла у полі пшениця,
Щоб сяяла мирна зірниця
Моїй Україні й мені.
Планеті моїй і мені...

Вишита колоссям і калиною,
Вигойдана співом солов'я,
Звелася величаво Первомайщина,
Нині свято нашого народу,
Свято Первомайщини і її рроду!
Ще пройти доріг нам слід багато.
Свято майбуття, надії свято!
Звільняли малого мене.

З вересня у травень не всі прийшли,
І зорями у травах лишились ви.
І обелісками. І братськими могилами.
Ми пам'ятаємо Вас вродливими. Живими,
Що осінь цю, й любов свою, і пісню
Подарували нам в той день провісний –
Сини одної матері-Вітчизни.

Стоїть солдатський обеліск.
На обеліску сонця блиск.
Ти принеси сюди, як всі.
Осінні айстри у росі.
Під обеліском зупинись.
Солдатській славі уклонись

Схилилось зажурене жито,
Тамуючи біль в колосках.
І тануло-тануло літо
У батьківських добрих очах.
Осколком останнім атака
Під серцем йому запекла.
Не скоро по нім будуть плакати
В хатині ,що скраю села.
По сивій зимовій пороші,
Крізь плетиво стомлених днів
Ще будуть стрічати листоношу,
Чекатимуть звістку з фронтів.
Бо мати не вірила смерті.
Зімкнувши уперто уста.
Листки пожовтіли в конвертах,
На скронях біліють літа.

71-шу осінь відзначаєм нині,
На скронях ветеранів срібний іній сивини.
Він подвигом прославив матір Вітчизну,
Вклоніться люди ветеранам війни.
Зупинись, прислухайся на мить -

Кричать з вогню і мати і дитина:

Хай буде мир!

Хай більше негоригь

У пеклі війн твоє життя, людино!

Товариші громадяни, друзі, щоб до будь-кого з нас в дім не прийшла
біда, щоб не погасло світло на кращій із планет

- Скажіть - Ні!

- Скажіть - Ні!

- Війні скажіть - Ні!

Мітинг 72-ї річниці Визволення Первомайщини оголошується закритим.

(Гімн)